

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată formulată de Simac Natalia împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ și încasarea indemnizației pentru concediul medical în legătură cu nașterea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015,

C O N S T A T Ă :

La data de 13 ianuarie 2014, reclamanta Simac Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului Administrativ și încasarea indemnizației pentru concediul medical în legătură cu nașterea copilului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 30.10.2010 a încheiat căsătoria cu Simac Dmitri la Primăria Cupcini, Edineț, sub nr. 56. Soțul, Simac Dmitri activează în cadrul IP Edineț în funcție de ofițer superior de investigații al Biroului Crime Grave al Serviciului Poliției Criminale al Secției Investigații Infrațiuni.

Menționează reclamanta că, nu este încadrată în câmpul muncii și se află la întreținerea soțului. La 03.06.2011 de către CMF Edineț i-a fost deschis concediu medical de maternitate pentru perioada 03.06.2011-06.10.2011, fapt confirmat prin certificatul de concediu medical seria 10 nr. 278689, iar la 03.08.2011 s-a născut fiica Rosiana-Ilinca, certificat de naștere seria NA-VI nr. 1242109 din 12.09.2011.

La 11.11.2013, reclamanta s-a adresat cu o cerere către pîrît prin care a solicitat calcularea și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate prevăzută de prevederile Legii RM nr. 289-XV din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale. Prin răspunsul nr. S-2726/13 din 27.11.2013 i-a fost refuzat admiterea solicitărilor.

Consideră reclamanta că, refuzul MAI este ilegal și contravine legislației în vigoare, fiind încălcat dreptul de a primi indemnizația pentru concediul medical în legătură cu nașterea copilului de la locul de muncă a soțului. Întru contestarea refuzului privind achitarea indemnizație pentru concediul medical în legătură cu

nașterea copilului, reclamanta a invocat prevederile art. 16 (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, potrivit cărora asiguratele, soțiile aflate la întreținerea soților salariați și șomerele, care au dreptul la concediu de maternitate, ce include concediul prenatal și concediul postnatal, beneficiază de indemnizație de maternitate. Conform art. 124 (1) din Codul muncii, femeilor salariate și ucenicilor, precum și soțiilor aflate la întreținerea salariaților, li se acordă un concediu de maternitate ce include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice (în cazul nașterilor complicate sau nașterii a doi sau mai mulți copii - 70 de zile calendaristice), plătindu-li-se pentru această perioadă indemnizații în modul prevăzut la art. 123(2). Conform art. 123 (2) Codul Muncii, modul de stabilire, calculare și achitare a indemnizațiilor din bugetul asigurărilor sociale de stat în legătură cu concediul medical este prevăzut de legislația în vigoare. Conform art. 4 (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 - XIV din 08.07.1999, art. 107 din Constituția RM și Legii cu privire la poliție, Ministerul Afacerilor Interne este autoritate executivă, angajații acestuia fiind asigurați în sistemul public obligatoriu prin efectul legii.

În argumentarea pretențiilor sale, reclamanta invocă și Recomandarea nr. 17 din 12.11.2012 a Curții Supreme de Justiție privind unele aspecte ale practicii judiciare de soluționare a litigiilor privind stabilirea indemnizației pentru maternitate.

Solicită reclamanta obligarea pîrîtului Ministerului Afacerilor Interne de a calcula și achita de la locul de muncă a soțului Simac Dmitri indemnizația pentru concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și indemnizația pentru concediul postnatal cu o durată de 56 de zile calendaristice, compensarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor, reclamanta a solicitat repunerea în termen, recunoașterea ilegală a refuzului MAI nr. 15-4-2198 din 20.11.2013 de a-i stabili, calcula și achita indemnizația pentru concediu medical în legătură cu nașterea fiicei Simac Rosiana-Ilinca, a.n. 03.08.2011.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014 acțiunea a fost repusă în termen și admisă parțial. S-a dispus obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a calcula și achita indemnizația pentru concediul de maternitate, care include concediul prenatal cu o durată de 70 de zile calendaristice și cel postnatal 56 de zile calendaristice la nașterea fiicei Simac Rosiana-Ilinca, a.n. 03.08.2011. În rest pretențiile, au fost respinse.

Ministerul Afacerilor Interne în apelul declarat la data de 02 octombrie 2014 și cel motivat a solicitat casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri privind respingerea acțiunii ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, a fost respins apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că instanța de fond just a reținut că acțiunile MAI sunt contrar normelor legale, cu încălcarea dreptului pretins a reclamantei Simac N..

Totodată, instanța de apel a indicat că, instanța de fond era în drept să repună în termen cererea privind achitarea indemnizației de maternitate, cît și cererea de

chemare în judecată, concluziile de repunere fiind expuse în hotărîrea pronunțată, or, în cazul în care reclamanta în cererea de concretizare din 04.08.2014 a solicitat repunerea în teremen, a prezentat probe și a dat explicații, instanța de fond era în drept în conformitate cu art. 250 (1) lit. a) CPC să emită o hotărîre suplimentară din oficiu (f.d.40).

La 10 martie 2015, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015 și a hotărîrii Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014 cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cerințele înaintate de Simac Natalia împotriva Ministerului Afacerilor Interne să fie respinse ca neîntemeiate.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat aplicarea eronată de către instanța de apel a legii materiale și procedurale precum și neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată.

La data de 31.03.2015, intimata Simac Natalia a depus referință la recursul declarat de Ministerului Afacerilor Interne, solicitînd respingerea acestuia cu menținerea ca întemeiate și legale a deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015 și a hotărîrii Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată formulată de Simac Natalia împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ și încasarea indemnizației pentru concediul medical în legătură cu nașterea copilului.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea